

Πρωτάθλημα ἢ Πατρίδα;

Γράφει ο Μανώλης Κοττάκης, διευθυντής της Εστίας.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ πού χρειαζόταν ἡ χώρα μέσα στήν δίνη τῆς κρίσης μέ τήν Τουρκία στό Αἰγαῖο εἶναι νά...

... ξεσπάσει καί ἐμφύλιος μεταξύ ἰδιοκτησιῶν καί ὀπαδῶν δύο λαοφιλῶν ἱστορικῶν σωματείων: τοῦ Ὀλυμπιακοῦ πού ἰδρύθηκε (1925) ἀπό τούς Ἀνδριανοπουλαίους-Νότη Καμπέρο – Μανοῦτσκο καί ἀγκαλιάστηκε ἀπό τούς ἐργάτες τοῦ λιμανιοῦ, καί τοῦ ΠΑΟΚ πού ἰδρύθηκε (1926) ἀπό Κωνσταντινουπολίτες πρόσφυγες πού ἀκολούθησαν τήν Ἀνταλλαγή τῶν πληθυσμῶν μετά τήν Συνθήκη τῆς Λωζάννης. Τό τελευταῖο πού χρειαζόταν ἡ χώρα, αὐτές εἰδικά τίς στιγμές, ἦταν τά ἀπαράδεκτα συνθήματα μειονότητας τῶν ὀπαδῶν τοῦ «Θρύλου» κατά τῶν Συνελλήνων τοῦ Βορρᾶ στό μεταξύ τους ντέρμπυ. Καί ὅμως συνέβη. Καί ὅμως συμβαίνει. Καί ἐμφύλιος ξέσπασε καί τά γνωστά ἀντεθνικά συνθήματα κατά τῶν «Βουλγάρων» ἀντήχησαν (ἂν ζοῦσε ὁ Γεώργιος Καραϊσκάκης θά εἶχε πάρει στό κυνήγι ὅσους λίγους τά φώναζαν σέ αὐτή τήν καμπή), καί συνέχεια θά ὑπάρξει. Αἰτία τό ἰδιοκτησιακό καθεστῶς μίας ἄλλης ὁμάδας, τῆς Ξάνθης (ἴδρυση 1967 μέ συγχώνευση τοπικῶν θρακικῶν σωματείων τοῦ 1903-1922), πού φέρεται νά ἔχει ἀγοραστεῖ μυστικά ἀπό οἰκείους τοῦ Προέδρου τοῦ ΠΑΟΚ Ἰβάν Σαββίδη. Δέν θά σχολιάσω τό γεγονός, ὅτι αὐτές οἱ καταγγελίες ἔρχονται στό φῶς τῆς δημοσιότητας μετά ἀπό ἀτυχή ἀποτελέσματα τῆς ὁμάδας πού ἀγαπῶ καί

υποστηρίζω από μικρό παιδί ανεξαρτήτως ιδιοκτησίας («Όλυμπιακός σημαίνει υπερηφάνεια» είχα δηλώσει πρό δεκαετίας στο ΦΩΣ του γίγαντα φίλου μου Θόδωρου Νικολαΐδη). Άς αφήσουμε στην άκρη ότι στον δικό μου αξιακό κώδικα δεν πρέπει να συμπεριφέρεσαι σαν τό κακομαθημένο πού του πήραν τό γλειφιτζούρι από τό χέρι, κάθε φορά πού «σκοντάφτεις» έξ αίτίας δικών σου λαθών.

Άς έρθουμε στην ούσία. Πράγματι. Άν ισχύουν οί καταγγελίες του Όλυμπιακού καί έχει αγοράσει ό Σαββίδης μυστικά τήν Ξάνθη, τίθεται ξεκάθαρα ζήτημα παραβίασης του έλεύθερου ανταγωνισμού. Μέ όρους οίκονομίας έχει απόλυτο δίκαιο ό κ. Μαρινάκης, αν καί ό ίδιος αγοράζοντας ένα συνδρομητικό κανάλι πού πληρώνει τά τηλεοπτικά δικαιώματα μετάδοσης τών αγώνων τών ανταγωνιστών του, στην ίδια κατηγορία ανήκει. Εκείνου πού παραβιάζει διά τής πλαγίας τόν ανταγωνισμό. Μέ όρους πατρίδας, όμως, έχει δίκαιο ό κ. Μαρινάκης; Δεν είναι πατρίδα μας τό κεφάλαιο. Ούτε τό σεντόνι του Champions League. Ούτε τό καλάμι του Βαλπουενά καί ό κουντουπιέ του Ποντένσε.

Πατρίδα μας είναι ή πατρίδα μας, καί οί ποδοσφαιρικές της ομάδες ως τέτοιες πρέπει νά έκλαμβάνονται: ως έλληνικές. Άσχέτως αν προπονοϋνται από Πορτογάλους καί στελεχώνονται από Άραβες. Τό γνωρίζει άριστα αυτό ό Σάββας Θεοδωρίδης τόν όποιο σέβομαι καί έκτιμώ. Μέ όρους πατρίδας λοιπόν –έρωτῶ– ό Σαββίδης έκανε καλά, αν πράγματι είναι ό άφανής ιδιοκτήτης τής Ξάνθης; Μέ όρους πατρίδας πώς ζυγίζεται ό Σαββίδης (πού προφανώς δεν είναι άγγελος), πώς ό Μαρινάκης, πώς ό Μελισσανίδης καί πώς οί λοιποί;

Θά θυμίσω κάτι. Τόν Ιούνιο του 2015, μέσα στην προηγούμενη έθνική κρίση, δημοσιεύματα σέ έγκυρες έφημερίδες τής Τουρκίας υποστήριξαν ότι ό Πρόεδρος τής Φενέρ Μπαχτσέ Άζίζ Γιλντιρίμ συναντήθηκε μέ τόν μεγαλομέτοχο τής Ξάνθης Χρήστο Πανόπουλο καί του πρότεινε νά αγοράσει τήν ομάδα! Περιττό νά πῶ τί θά σήμαινε αυτό. Τουρκος προπονητής, Τουρκοί παίκτες, «τουρκογενείς» φίλαθλοι, διπλό όνομα (Ξάνθη-Ίσκέτσε), προετοιμασία στην Τουρκία, χρήση μιᾶς άκριτικής ομάδας για τήν τουρκική προπαγάνδα, κοινώς ΑΛΩΣΗ. Οί προσπάθειες αυτές συνεχίστηκαν ανεπιτυχώς καί τά έπόμενα χρόνια. Μέχρι τόν Ιούλιο του 2017! Χωρίς αποτέλεσμα.

Τό έρώτημα λοιπόν είναι συγκεκριμένο, καί πριν τό διατυπώσω διευκρινίζω ότι δεν έχω δεϊ ποτέ μπροστά μου κανέναν από τούς έμπλεκόμενους. Δεν τούς ξέρω! Τό έρώτημα είναι: Τί είναι πιό σημαντικό σέ αυτήν τήν περίπτωση; Τό πρωτάθλημα ή ή πατρίδα; Ο ανταγωνισμός

ἢ ἡ πατρίδα; Ἐάν συμφωνοῦμε ὅτι εἶναι ἡ πατρίδα, τότε καλῶς ἔπραξε ὁ Σαββίδης, καί ἄς κηρυχθεῖ ἔκπτωτος τοῦ πρωταθλήματος γιά νά ἀπονεμηθεῖ ὁ τίτλος μέ προεδρικό διάταγμα. Οἱ τίτλοι καί οἱ κατηγορίες ξανάρχονται.

Ὁ «Δημόκριτος» πού θά ξηλωνόταν ἀπό τό σῆμα τῆς Ξάνθης ὅμως γιά νά μπεῖ ἡ τουρκική σημαία τοῦ αὐτόνομου κράτους τῆς Θράκης στήν θέση του, δέν θά γύριζε ποτέ. Στό ἐρώτημα λοιπόν «Σαββίδης Πρόεδρος στήν Ξάνθη ἢ Γιλντιρίμ, Ἕλληνας ἢ Τοῦρκος», ἡ ἀπάντηση εἶναι ξεκάθαρη: Ἕλληνας, Πόντιος καί Σαββίδης. Καί ἄς παραβιαστοῦν ὅλοι οἱ κανονισμοί τοῦ κόσμου. Αὐτό εἶναι τό μέτρο τοῦ πατριωτισμοῦ, κ. Μαρινάκη. Καί ἐσεῖς θά μπορούσατε νά εἶχατε κάνει τό ἴδιο μέ τήν μέθοδο τῶν off shore, ὅπως κάνετε γιά τήν ομάδα μας, τόν Θρυλλο, κατά τά καταγγελλόμενα τοῦ κ. Σωκράτη Κόκκαλη. Ὁ Σαββίδης δέν τό ἔκανε αὐτό μόνο γιά νά ἀποκτήσει ποδοσφαιρική ομάδα –ἄν εἶναι ἀκριβεῖς οἱ καταγγελίες.

Δέν ἔσωσε μόνο αὐτή τήν Ἀνώνυμη Ἐταιρεία ἀπό τούς Τούρκους. Ἐσωσε καί τήν ΣΕΚΑΠ ἀπό τούς Τούρκους κατόπιν παρακλήσεως τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ Ἀντώνη Σαμαρά καί τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ Κώστα Καραμανλή.

Ἐσωσε καί τήν «Σουρωτή» πού ἤθελε νά ἀγοράσει ἡ πολυεθνική Coca Cola.

Ἐσωσε καί τό «Μακεδονία Παλλάς» πού ἤθελαν νά τό ἀγοράσουν Βαλκάνιοι ἀλυτρωτιστές λόγῳ ...ὀνόματος.

Ἐσωσε καί τό «Πόρτο Καρράς» κατόπιν ἐκκλήσεως τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ Κυριάκου Μητσοτάκη.

Ἐσωσε καί τό λιμάνι Θεσσαλονίκης πού λιγουρεύονταν κάποιοι ἀποικιοκράτες.

Ἐσωσε καί τήν ἐθνική μνήμη μέ τό «Κόκκινο Ποτάμι» τοῦ τεράστιου Μανούσου Μανουσάκη στό Οpen, πού μαθαίνει στίς νεώτερες γενιές Ἑλλήνων τί διώξεις ὑπέστημεν ἀπό τούς Τούρκους.

Ἐσωσε καί τήν ἐλληνική ποντιακή γλῶσσα, μέ τήν ἔδρα πού ἴδρυσε δαπάναις του στό Ἀριστοτέλειο.

Μπορεῖ νά εἶναι ὀξύς, ἀγενής, ἄξεστος, μπρουτάλ, ἄσχετος μέ τήν πολιτική, «Ρῶσσο» στήν συμπεριφορά καί τήν νοοτροπία (τό ἔνοιωσε ὁ Λευτέρης Αὐγενάκης), ἀλλά ἀφήνει ἐθνικό ἀποτύπωμα.

Καί ἄν τυχόν πᾶτε, κ. Μαρινάκη, νά δεῖτε σέ ποιό χωριό γεννήθηκε στήν Τσάλκα τῆς Γεωργίας (ὅταν ἐσεῖς σπουδάζατε στό Elysee τοῦ Λον-

δίνου) και σέ τί φτώχεια μεγάλωσε (όπως μου λένε), θά σεβαστείτε περισσότερο τόν «άντίπαλό» σας.

Στήν ίδια κατηγορία ανήκει και ό Πόντιος Νικαιώτης Δημήτρης Μελισσανίδης. Τοῦ πατριώτη. Πού πήρε τήν ΑΕΚ μέσα στήν άντάρα τοῦ πολέμου όταν σφύριζαν οι βόμβες τοῦ ΝΑΤΟ μέσα στό Βελιγράδι και θαρραλέα μετέβη τό 1999 στήν δοκιμαζόμενη σερβική πρωτεύουσα για να παίξει φιλικό μέ τήν Παρτιζάν! Άκόμη δακρύζουν στήν Σερβία. Πού βαπτίζει τό νέο γήπεδό της «Άγία Σοφία» και δέν τοῦ δίδει τό όνομα ποδοσφαιρικοῦ παράγοντος.

Έσεῖς, ἀλήθεια, ἔχετε κάνει κάτι αντίστοιχο για τήν πατρίδα, κ. Μαρινάκη; Έκτός από Πρόεδρος ΠΑΕ και ἐπιτυχημένος ἐφοπλιστής, εἶστε και κάτι άλλο; Άν ναί, και θεωρεῖτε ότι σᾶς ἀδικοῦμε, ἐδῶ εἴμαστε για να φιλοξενήσουμε τίς απόψεις σας.

Και ἄς εἶστε διώκτης αὐτοῦ τοῦ μαχητικοῦ και πατριωτικοῦ όμίλου όπως εἶναι ή «Έστία Έπενδυτική», ἐφημερίδες τοῦ όποίου κυκλοφοροῦν τρεῖς αἰῶνες από τό 1876, πρίν καν ἰδρυθοῦν ό Όλυμπιακός και ό ΠΑΟΚ.

Άν δέν ἔχετε πάλι κάτι να πεῖτε, ἔχετε στό νοῦ σας τό ἐξῆς ἀπλό: Δέν εἶναι όλα κοῦπες, γῦρος τοῦ θριάμβου, Ρέμος και πάρτυ σέ αὐτήν τήν ζωή.

Τό ἀμύνεσθαι «περί πάτρης» εἶναι ισχυρότερο παντός ἄλλου. Αὐτήν τήν ἐποχή ειδικά! Καλά Χριστούγεννα, και τό πρωτάθλημα στήν ομάδα μας, ἀλλά κερδισμένο μέσα στό γήπεδο.

Όχι στά δικαστήρια. Καμμία ποδοσφαιρική Λερναία Ύδρα δέν μπορεῖ να ἀπειλήσει ἕναν καλό Όλυμπιακό.

Πηγή : www.antibaro.gr/article